

diumenge, 27 de juliol de 2008

>

Georges Moustaki i les aigües tranquil·les del vagareig solitari

la crònica

XEVI PLANAS.

Georges Moustaki evoca les aigües tranquil·les del vagareig solitari a *Solitaire*, la cançó que dona nom al seu últim disc. El recital que divendres va oferir al festival Jardins de Cap Roig, al Baix Empordà, va ser una vetllada agradable i serena, com la sensació ben positiva de solitud que transmeten aquesta cançó i una part molt important de l'obra d'aquest artista.

+ Georges Moustaki, durant el recital de divendres a Cap Roig. Foto: PERE DURAN

Com va recordar en un moment del concert, Moustaki va actuar per primera vegada a Catalunya fa trenta-set anys, la meitat dels que ara té, setanta-quatre. Mitja vida retrobant-se sovint amb el públic d'aquí li ha permès protagonitzar molts recitals en aquest país. El de divendres deu haver estat un dels millors.

Acompanyat d'un quartet magnífic, dels que escolten i complementen el cantant amb un respecte profund, Moustaki va donar proves a Cap Roig de passar per un moment artístic més dolç que no pas els d'algunes de les seves últimes visites.

La revisió d'uns quants clàssics del seu repertori (*Ma liberté, Et pourtant dans le monde, L'homme au coeur blessé, Nous sommes deux, Il est trop tard, Déclaration, Gaspard, Le facteur, Ma solitude, Disset ans, Le métèque, La marche de Sacco et Vanzetti, Milord...*) va resultar prou estimulant, sobretot quan va aportar passatges musicals preciosos, amb un gust exquisit en els arranjaments, com va ser el cas de l'excel·lent introducció de *Le temps de vivre*.

A diferència d'altres ocasions, Moustaki no va generar la impressió que és un cantant amb un passat interessant però amb un present insuls. Tot i que a estones li falli la veu, comunica com un intèrpret sobri i madur, que sap mesurar les seves possibilitats sense embrancar-se per camins pels quals es podria perdre sense gaire fortuna. Fa de mal dir quants anys més pot continuar en la pràctica d'aquest ofici, però sembla que Moustaki encara té futur com a cantant. Les noves composicions que va donar a conèixer són prou atractives com perquè quedi clar que no se li ha esgotat la capacitat creativa.

El món ha canviat molt des que Moustaki va debutar com a cantant, però ell es manté fidel a ell mateix, a la seva personalitat i a les seves idees. Aliè als capricis i a les servituds del negoci musical, continua menant una vida molt lliure de viatger àvid de conèixer paisatges i de fer amics. Per sort, la seva obra n'és un testimoni valuós.

http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=2947119